

Det foreslåede § 66, stk. 1, fastsætter tredjelandsvirksomhedernes ret til at vælge en særordning med forenkledede procedurer for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer i EU.

I det foreslåede stk. 2 defineres centrale begreber i relation til særordningen.

I det foreslåede stk. 3 fastsættes der regler om, hvilke oplysninger tredjelandsvirksomheden skal anmelde til de statslige told- og skattemyndigheder, hvis virksomheden ønsker at tilslutte sig særordningen med Danmark som identifikationsland. Virksomheden skal anmelde påbegyndelse af virksomhed som afgiftspligtig inden for EU. Endvidere skal virksomheden anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af særordningen. I overensstemmelse med kravet i direktivet skal virksomhedens anmeldelse af oplysninger ske elektronisk.

Ud over de oplysninger, der er nævnt i det foreslåede stk. 3, stilles der i direktivet krav om, at oplysningerne fra en tredjelandsvirksomhed ved anmeldelsen skal indeholde følgende enkeltheder til identifikation af virksomheden: navn, postadresse, elektroniske adresser med websteder, eventuelt registreringsnummer i virksomhedens hjemland samt en erklæring om, at vedkommende ikke er momsregistreret i EU. Virksomheden skal meddele de statslige told- og skattemyndigheder enhver ændring i de afgivne oplysninger. Det er tanken at fastsætte de nærmere regler herom ved at benytte bemyndigelsesbestemmelsen i forslaget til affattelse af stk. 9, jf. nedenfor.

Efter direktivet skal identifikationsmedlemslandet identificere tredjelandsvirksomheden ved hjælp af et individuelt nummer (identifikationsnummer). Identifikationsmedlemslandet skal elektronisk meddele den ikke-etablerede afgiftspligtige person det identifikationsnummer, der er tildelt denne.

Af det foreslåede stk. 4 fremgår, at en tredjelandsvirksomhed, der tilslutter sig særordningen, skal anvende den for alle virksomhedens leveringer af elektroniske tjenesteydelser til private forbrugere inden for EU. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at det er forbrugsmedlemslandets afgiftssats (normalsatsen), der skal anvendes ved beskatningen af leveringer fra tredjelandsvirksomheder, der er tilsluttet særordningen. Efter direktivet kan medlemslandene ikke anvende differentierede afgiftssatser. Dette betyder, at landene skal anvende normalsatsen.

I det foreslåede stk. 5 fastsættes der regler om, under hvilke forudsætninger de statslige told- og skattemyndigheder kan udelukke en virksomhed fra særord-

ningen. I overensstemmelse med direktivet udelukkes virksomheden, hvis:

1. tredjelandsvirksomheden meddeler, at denne ikke længere præsterer elektroniske tjenesteydelser, eller
2. det på anden måde kan antages, at tredjelandsvirksomhedens afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør, eller
3. tredjelandsvirksomheden ikke længere opfylder betingelserne for at anvende særordningen, eller
4. tredjelandsvirksomheden til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

Med hensyn til »til stadighed« som nævnt i punkt 4 ovenfor kan nævnes, at en virksomhed, der i et år, dvs. for fire efter hinanden følgende afgiftsperioder, for eksempel hverken har angivet eller betalt moms, som burde være angivet og betalt, kan regne med at blive udelukket, hvis en tilsvarende overtrædelse af reglerne gentager sig i forbindelse med angivelse og betaling for en af de fire afgiftsperioder i det efterfølgende år.

En tredjelandsvirksomhed, som udelukkes fra særordningen, er nødsaget til at anvende de almindelige momsregler. Dette indebærer, at virksomheden skal lade sig momsregistrere i alle de EU-lande, hvortil virksomheden sælger elektroniske tjenesteydelser til privatkunder. Virksomheden bliver endvidere omfattet af de pågældende EU-landes forskellige regler om afgiftsperioder, betalingsfrister m.v. Virksomheden mister således særordningens fordele med hensyn til alene at skulle lade sig identificere i ét EU-land og med hensyn til alene at skulle sætte sig ind i og overholde ét sæt regler om afgiftsperioder, betalingsfrister m.v.

Efter Rådets forordning nr. 792/2002, der er gengivet som bilag B til dette lovforslag, skal identifikationsmedlemslandet omgående underrette de kompetente myndigheder i de øvrige medlemslande, hvis en virksomhed udelukkes fra særordningen. Det er tanken, at særordningen skal administreres af de regionale told- og skatteområder. Klageadgangen for virksomheder, som udelukkes fra særordningen, vil blive fastsat administrativt efter bestemmelsen i momslovens § 78.

I stk. 6 fastsættes afgiftsperioden for tredjelandsvirksomheder under særordningen til kvartalet. Efter bestemmelsen skal virksomheden indsende en afgiftsangivelse til de statslige told- og skattemyndigheder for hvert kvartal. Angivelsen skal også indsendes, selv om virksomheden ikke har leveret elektroniske tjenesteydelser. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af afgiftsperioden. I stk. 6 fast-